

ЗАПОВЕД

№ 388
гр. София 06.07. 2023 г.

На основание чл. 68д, ал. 1 във връзка с чл. 68в във връзка с чл. 68г, ал. 4 и чл. 68д, ал. 1, предложение I-во от ЗЗП; съгласно чл. 5, ал.1, т. 1 и чл. 8, ал. 1 и ал. 2, т. 9 от Устройствения правилник на Комисията за защита на потребителите към министъра на икономиката и индустрията и на нейната администрация, и Решение на Комисията за защита на потребителите по т. 6, съгласно Протокол № 10/08.03.2023 г.

ЗАБРАНЯВАМ:

„ЮтеКредит България“ ЕООД, ЕИК 205559807, да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предложение I-во (съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща) от Закона за защита на потребителите, по отношение на твърденията в интернет сайта <https://iutecredit.bg/>: *“Без скрити такси. Плащаш това, което виждаш!”*

МОТИВИ:

Във връзка с контролните правомощия на КЗП е извършена проверка на интернет страницата <https://iutecredit.bg/>, използвана от дружеството “ЮтеКредит България” ЕООД за предоставяне на небанкови финансови услуги от разстояние.

Установено е, че дружеството “ЮтеКредит България” ЕООД предоставя потребителски кредити от разстояние на физически лица. “ЮтеКредит България” ЕООД е юридическо лице, вписано в търговския регистър и регистъра на ЮЛНЦ с ЕИК 205559807, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Оборище, ул. Черковна № 38, ет. 2, ап. 4. Управител: Ирина Харалампиева Крайчева.

В хода на проверката са направени следните констатации:

В сайта <https://iutecredit.bg/> е налична следната информация: *“Без скрити такси. Плащаш това, което виждаш!”*

Това твърдение съдържа невярна информация и заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, доколкото при цялостен анализ на сайта на дружеството се установи, че на потребителя се начислява такса при невъзможност за плащане на вноската на време.

Такса се начислява при забава на всяка една вноска от потребителя, което значи, че текстът “Без скрити такси. Плащаш това, което виждаш!” въвежда в заблуждение потребителя, че финансовият му продукт няма

да бъде оскъпяван и поради тази причина, той би могъл да сключи договор именно с тази небанкова финансова институция, разчитайки, че ще плати само първоначално указаното в договора.

След запознаване със събраните документи и анализ КЗП реши, че дружеството „ЮтеКредит България“ ЕООД използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предложение I-во (когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща) от Закона за защита на потребителите, по отношение на твърденията в интернет сайта <https://iutecredit.bg/>: **“Без скрити такси. Плащаш това, което виждаш!”**

Копие от заповедта да се връчи на заинтересованото лице за сведение и изпълнение.

Заповедта може да се обжалва чрез Председателя на Комисията за защита на потребителите в 14-дневен срок от съобщаването ѝ по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Заповедта се състои от 2 /две/ страници.

СТОИЛ АЛИПИЕВ

Председател на Комисията за защита на потребителите

Съгласувал:

Иван Бъчваров – Главен секретар на Комисията за защита на потребителите

РЕШЕНИЕ

№ 6389

гр. София, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав, в публично заседание на 04.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **4590** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалбата на „ЮтеКредит България“ ЕООД, ЕИК 205559807, представлявано от управителя Ирина Крайчева чрез пълномощник адв. Чолаков против заповед № 388/06.04.2022 г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите (КЗП), с която на основание чл. 68л, ал. 1, във връзка с чл. 68в, във връзка с чл. 68д, ал. 1, във връзка с чл. 68г, ал. 4 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) се забранява на дружеството при упражняване на своята дейност да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предложение 1 /съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща/ от ЗЗП, по отношение на твърденията в интернет сайта <http://iutecredit.bg/>: „Без скрити такси. Плащаш това, което виждаш!“. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради нарушение на материалния закон. Осъществяването му е аргументирано с доводи, че дружеството не е използвало нелоялна търговска практика, нито е извършило действия, които подвеждат потребителя относно информацията: „Без скрити такси. Плащаш това, което виждаш!“. В тази връзка сочи, че цитираната в акта на КЗП такса представлява лихва за забава, начислявана и дължима при неточно изпълнение, която цели да санкционира неточното изпълнение и не представлява скрита такса по договора, а се прилага във всички търговски взаимоотношения в търговския оборот, независимо дали става въпрос за потребителски кредит или друг тип услуги или стоки, които изискват предоставянето на определена престация в договорените между страните

срокове и условия. Твърди, че същата се начислява в съответствие с Тарифата за такси и комисиони на дружеството, която е част от кредитното правоотношение, в това число е публикувана на сайта на дружеството в секция „Документи”, което позволява на потребителя и всеки заинтересован към всеки един момент да установи наличието ѝ, в това число нейния размер. Отделно от това, начисляването на лихва за забава не се прилага по отношение на всички потребители, а само по отношение на тези, които са изпаднали в просрочие и са в неизпълнение на договорното си задължение за погасяване на вноските си точно, съгласно погасителния план, представляващ неразделна част от кредитното правоотношение. В случай, че потребителят с добросъвестен и изпълнява задълженията си, спрямо него не се начисляват допълнителни такси. Сочи, че в Годишния процент на разходите („ГПР“) не подлежи на включване такса и/или неустойка за неизпълнение на договорното задължение, като това е изрично уредено в разпоредбата на чл. 19, ал. 3 от ЗПК. Логиката била, че Кредиторът (както и всяка една страна, по което и да е договорно правоотношение) няма как изначално да ги предвиди, защото предполага, че другата страна, респ. потребителят/кредитополучателят ще изпълнява добросъвестно и точно задълженията си, респ. няма да нарушава договорните клаузи с всички произтичащи от това договорни и законови последици. Сочи също, че цялостното представяне в интернет пространството на информацията „без скрити такси“ не дава основание да се направи извод, че средният, сравнително наблюдателен и предпазлив потребител не би могъл да установи разликата и би могъл да бъде заблуден. Счита, че средният потребител би следвало да е запознат, и да е имал достатъчно време да прочете, разбере и осмисли информацията в сайта, и с пълно и ясно съзнание да я възпроизведе и да направи преценка относно решението си за встъпване в кредитното правоотношение. Моли обжалваната заповед да бъде отменена. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата – Председателя на Комисия за защита на потребителите, в съпроводително писмо, с което е изпратена жалбата до съда, излага подробни аргументи за неоснователността ѝ. Счита, че оспореният акт е издаден при спазване на дефинираните в АПК правила за наличие на законова компетентност и форма, при зачитане на съответствието на административния акт с административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби, както и с целта на закона. Моли съда да остави в сила обжалваното решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Административен съд София-град, 56 състав, след като обсъди

изложеното в жалбата и прецени представените по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

На 24.01.2023 г. във връзка с контролните правомощия на КЗП, служители на ответника са извършили проверка на интернет сайта <http://iutecredit.bg/>, използван от дружеството „ЮтеКредит България“ ЕООД за предоставяне на небанкови финансови услуги от разстояние, при която е установено е, че дружеството “ЮтеКредит България” ЕООД предоставя потребителски кредити от разстояние на физически лица. При проверката е констатирано, че в сайта на дружеството е налична следната информация: „Без скрити такси. Плащаш това, което виждаш!“. При цялостен анализ на сайта на дружеството е установено, че на потребителя се начислява такса при невъзможност за плащане на вноската на време. Такса се начислява при забава на всяка една вноска от потребителя. Прието е, че текстът "Без скрити такси. Плащаш това, което виждаш!" въвежда в заблуждение потребителя, че финансовият му продукт няма да бъде оскъпяван и поради тази причина, той би могъл да сключи договор, именно с тази небанкова финансова институция, разчитайки, че ще плати само първоначално указаното в договора. Резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол №К-0001460/24.02.2023 г.

На проведеното на 08.03.2023 г. заседание на КЗП, директорът на „ЗППР“ е уведомил КЗП за фактите и обстоятелствата, установени в резултат на извършената проверка. След обсъждане на последните е взето решение по т. 6.1 по протокол № 10, оформено в оспорената заповед № 388/06.04.2023 г. на Председателя на Комисия за защита на потребителите. В мотивната ѝ част е посочено, че твърдението "Без скрити такси. Плащаш това, което виждаш!", съдържа невярна и подвеждаща информация и заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, доколкото при цялостен анализ на сайта на дружеството е установено, че на потребителя се начислява такса при невъзможност за плащане на вноската на време. Посочено е, че такса се начислява при забава на всяка една вноска от потребителя, което налага извод, че текстът "Без скрити такси. Плащаш това, което виждаш!" въвежда в заблуждение потребителя, че финансовият му продукт няма да бъде оскъпяван. Изведен е извод, че потребителят би могъл да сключи договор, именно с тази небанкова финансова институция, разчитайки, че ще плати само първоначално указаното в договора. Това поведение е квалифицирано като нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68л, ал. 1, във връзка с чл. 68в, във връзка с чл. 68д, ал. 1, във връзка с чл. 68г, ал. 4 от ЗЗП.

Оспорената заповед е връчена на упълномощен представител на „ЮтеКредит България“ ЕООД на 20.04.2023г., а жалбата срещу нея е подадена на 27.04. 2023г., в деловодството на КЗП.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в срок, от легитимирано за това лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по съществото, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА, предвид следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия, съгласно чл. 68л, ал. 1 ЗЗП, който предвижда, че когато КЗП установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на КЗП издава заповед, с която забранява прилагането на търговската практика.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, като съдържа изискуемите съгласно чл. 59, ал. 2 АПК реквизити: наименование на органа, наименование на акта, адресат, фактически и правни основания, разпоредителна част. В заповедта точно е описано какво представлява търговската практика - твърдението: "Без скрити такси. Плащаш това, което виждаш!", съдържа невярна и подвеждаща информация и заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, доколкото е установено, че на потребителя се начислява такса при невъзможност за плащане на вноската на време. Това поведение е квалифицирано като нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68л, ал. 1, във връзка с чл. 68в, във връзка с чл. 68д, ал. 1, във връзка с чл. 68г, ал. 4 от ЗЗП. Изчерпателното посочване, както на правните, така и на фактическите основания за издаването ѝ, е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на адресата да организира адекватно защитата си.

Заповедта е материално законосъобразна и издадена при спазване на административнопроизводствените правила.

С оспорената заповед е забранено на „ЮтеКредит България“ ЕООД при упражняване на своята дейност да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика, по отношение на твърденията в интернет сайта <http://iutecredit.bg/>: „Без скрити такси. Плащаш това, което виждаш!“, тъй като е установено, че на потребителя се начислява такса при невъзможност за плащане на вноската на време, а именно: такса се начислява при забава на всяка една вноска от потребителя, в нарушение на чл. 68д, ал. 1, предложение 1 /съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща/ от ЗЗП.

Защитата на потребителите от нелоялни търговски практики е уредена в Глава четвърта, раздел IV на ЗЗП, като българският закон възпроизвежда Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на

Съвета от 11 май 2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета.

Съгласно § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП "търговска практика" е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите.

В случая е налице първият елемент от фактическия състав на търговската практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предл. I-во от ЗЗП, а именно: налице е търговска практика, свързана с предлагането на стоки и услуги. Достатъчно и едно действие или бездействие от страна на търговеца, за да е налице търговска практика. Нормата на чл. 68в от ЗЗП, предвижда забрана на нелоялните търговски практики. Според разпоредбата на чл. 68г, ал. 4 от ЗЗП, нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д - 68к.

Съгласно чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП търговската практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или, когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика. Преценката дали пазарното поведение на търговеца осъществява състава на заблуждаваща търговска практика като проявна форма на забранена нелоялна търговска практика, следва да бъде извършвана за всеки отделен случай, при съвкупна и обективна оценка на доказателствата.

При преглед на относимата нормативна уредба следва да се направи изводът, че фактическият състав на нарушението изисква кумулативно наличие на три обективни елемента: 1). Да е налице търговска практика, свързана с предлагането на стоки и услуги; 2). Тази търговска практика да съдържа невярна информация, която да е подвеждаща; 3). Тази търговска практика да има за резултат или да е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика.

Спорният по делото въпрос е дали използваната от дружеството търговска практика може да се квалифицира като нелоялна заблуждаваща практика, по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предложение 1 /съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща/ от ЗЗП.

За да се отговори на този въпрос е необходимо да се установи дали тази практика съдържа невярна информация и ако да дали същата има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на тази практика.

В случая не е спорно, че към момента на извършената от експерти на дирекция „Защита на потребителите при продажби от разстояние“ проверка на интернет страницата <https://iutecredit.bg>, обективирана в Констативен протокол N° К-0001460/24.02.2023 г., ведно с разпечатката на съдържанието на сайта, е налично не само изричното предложение от страна на „ЮтеКредит България“ ЕООД към неограничен кръг потребители за сключване на договор за потребителски кредит, но и изричната информация, че кредиторът гарантира липсата на скрити такси при възникване и развитието на заемното правоотношение. Не е спорно и, че на потребителя се начислява такса, при забава на всяка една вноска, при невъзможност за плащане на вноската на време. Изложеното до тук води до извод, че по отношение на цитираното по-горе търговско съобщение търговецът е предоставял невярна и подвеждаща информация на интернет сайта на дружеството за качеството на предоставяната услуга. Така направеното представяне в търговското съобщение е в състояние да заблуди потребителите да посетят именно сайта на дружеството, очаквайки, че ще получат най-добрите условия при онлайн кредитирането, което решение те не биха взели при други обстоятелства, Т.е. в случая е налице търговска практика, с която на потребителите се предоставя невярна и подвеждаща информация относно условията при кредитирането онлайн.

Необходимо е да се отбележи, че по аргумент на чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП заблуждаващата търговска практика предполага не само използването на невярна информация, която да въведе в заблуждение релевантния потребител, но и наличието на промяна или на възможност за съществена промяна на неговото икономическо поведение, като вземане на търговско решение, което потребителят не би взел без конкретната търговска практика.

Съгласно разпоредбата на § 13, т. 31 от Допълнителните разпоредби на ЗЗП, "търговско решение" е всяко решение, взето от потребител за това дали да закупи стока или услуга, за начините и условията за нейното закупуване, дали да извърши цялостно или частично плащане, дали да задържи стоката, или да се разпорежи с нея, да упражни правата си, предвидени в договора по отношение на стоката или услугата, независимо от това, дали потребителят решава да предприеме действие или не. В конкретния случай предоставянето на невярната информация е свързано с вземането на конкретно търговско решение, във връзка със закупуването

на стоки или услуги. Това е така, поради предлаганите ексклузивни условия: „без скрити такси”, тъй като направеното съобщение засяга способността на потребителя/заемополучателя да прецени обхвата на своето задължение, което води до заблуждение на потребителите, когато съпоставят наличните пазарни предложения и правят своя икономически обоснован избор дали да сключат договора. Така направеното представяне в търговското съобщение е в състояние да заблуди потребителите да посетят именно сайта на дружеството, очаквайки, че ще получат най-добрите условия при онлайн кредитирането, което решение те не биха взели при други обстоятелства. В този смисъл, посланието съдържа невярна и подвеждаща информация, вследствие на което търсещият най-доброто и изгодно решение за себе си потребител би взел решение за сделка под въздействие на нелоялната търговска практика.

Следователно, в случая е налице последният елемент от състава на заблуждаващата нелоялна търговска практика по чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП, а именно: търговската практика да има за резултат или да е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика.

Изложените по-горе съображения водят до извод, че в настоящата хипотеза са били налице материалните предпоставки на чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП и следователно използваната търговска практика, съдържаща невярна информация, е заблуждаваща.

При проверката на оспорения административен акт съдът не констатира наличие на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са основание за отмяната му.

Неоснователно е твърдението изложено в жалбата, че цитираната в акта на КЗП такса представлява лихва за забава, начислявана и дължима при неточно изпълнение, която цели да санкционира неточното изпълнение и не представлява скрита такса по договора, а се прилага във всички търговски взаимоотношения в търговския оборот. Отправеното от страна на дружеството търговско съобщение има за предмет качеството на предоставяната услуга, като изрично се изтъква нейното предимство: „Плащаш това, което виждаш!”. С процесното съобщение се препятства възможността на потребителите да вземат своите решения при пълно знание на фактите, да получат адекватна информация относно условията и стойността на кредита и относно техните задължения, преди да бъде сключен договорът за кредит.

Заповедта съответства и на целта на закона, а именно: защита на потребителите, предоставянето на ясна и недвусмислена информация, въз основа на която информация те да вземат съответното търговско решение.

Предвид изложените съображения, жалбата следва да бъде

отхвърлена, а оспореният акт потвърден като правилен и законосъобразен.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, своевременно заявеното искане на пълномощника на ответника за присъждане на разноси следва да бъде уважено за заявената сума в размер на 100 лева - възнаграждение за защитата, осъществена от юрисконсулт.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал. 2 и чл. 143, ал. 3 от АПК, Административен съд-София град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЮтеКредит България“ ЕООД, ЕИК 205559807, представлявано от представлявано от управителя Ирина Крайчева против заповед № 388/06.04.2022 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА „ЮтеКредит България“ ЕООД, ЕИК 205559807 да заплати на Комисията за защита на потребителите разноси по делото в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

това, което виждаш". Прието е, че това твърдение съдържа невярна информация и заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, доколкото при цялостен анализ на сайта на дружеството е установено, че на потребителя се начислява такса при невъзможност за плащане на вноската на време. Такса се начислява при забава на всяка една вноска от потребителя, което значи, че текстът "Без скрити такси. Плащаш това, което виждаш!" въвежда в заблуждение потребителя, че финансовият му продукт няма да бъде оскъпяван и поради тази причина, той би могъл да сключи договор именно с тази небанкова финансова институция, разчитайки, че ще плати само първоначално указаното в договора.

За да отхвърли подадената жалба съдът е приел, че с търговското съобщение търговецът е предоставил невярна и подвеждаща информация на интернет сайта на дружеството, което е в състояние да заблуди потребителите, посещаващи сайта на дружеството да вземат решение, което не биха взели при други обстоятелства. Отправеното от страна на дружеството търговско съобщение има за предмет качеството на предоставяната услуга, като изрично се изтъква нейното предимство: „Плащаш това, което виждаш!“. С процесното съобщение се препяства възможността на потребителите да вземат своите решения при пълно знание на фактите, да получат адекватна информация относно условията и стойността на кредита и относно техните задължения, преди да бъде сключен договорът за кредит.

Решението е правилно.

Констативният протокол на КЗП не е оспорен и в него е констатирано, че при цялостен анализ на сайта на дружеството е установено, че на потребителя се начислява такса при невъзможност за плащане на вноската на време.

Жалбоподателят не оспорва, че се начислява такса при невъзможност за плащане на вноската навреме, а излага, че тази такса представлява лихва за забавено изпълнение и се начислява при забавено изпълнение в съответствие с Тарифата за такси и комисиони на дружеството и е публикувана на сайта на дружеството в секция „Документи“, което позволява на потребителя да установи съществуването ѝ и нейния размер. Жалбоподателят е заявил, че в случай, че потребителят изпълнява задълженията си, спрямо него не се начисляват допълнителни такси и че таксата за забавено изпълнение се начислява след 10-тия ден на неизпълнението..

Установява се, че се начислява допълнителна такса, / вместо лихва / при забава на изпълнението и тя е в секция "Документи", различно от заглавното място на сайта, където е било написано "Без скрити такси. Плащаш това, което виждаш!". Следователно предвидената такса при невъзможност за плащане на вноската на време / с характер на лихва / в секция "Документи" се начислява като такса, несъответстваща на рекламното съобщение на първа страница "Без скрити такси. Плащаш това, което виждаш!" Въпреки, че информацията на сайта на дружеството в секция "Документи" не е представена от КЗП като разпечатка по административната преписка, жалбоподателят не оспорва, че начислява такса за забавено плащане в съответствие с Тарифата за такси и комисиони на дружеството, следователно я начислява като такса, независимо дали има характер на лихва.

Потребителят може да не намери на в определена секция на сайта таксата, представляваща лихвата за забава, която се начислява при забавено изпълнение в съответствие с Тарифата за такси и комисиони на дружеството.

Таксата е публикувана на сайта на дружеството в секция „Документи“, но както сочи КЗП тази такса се установява едва при подробен анализ на сайта на дружеството, не се вижда на първата страница на сайта, където е записано „Без скрити такси. Плащаш това, което виждаш!“, следователно таксата в секция документи подвеждащо е записана като такса вместо лихва за забава.

Таксите и лихвите представляват различни разходи по кредита, но в случая е записано, че се начислява такса, вместо лихва и не е посочена на първа страница на сайта, а в секция "Документи" , а се открива едва при анализ на сайта.. С оглед на това правилно е прието, че рекламното съобщение "Без скрити такси. Плащаш това, което виждаш!" е заблуждаваща търговска практика. Евентуално нарушение на процедурните правила не се е отразила на законосъобразността на акта.

Съдът е изследвал наличието на елементите от фактическия състав на заблуждаващата търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предложение I-во от ЗЗП в отправеното до неограничен кръг потребители рекламно съобщение за липсата на скрити такси или оскъпяване на финансовия продукт, чието съдържание е в състояние допълнително да мотивира средния потребител при вземане на решение за сделка.

Дължимите такси и лихва за забава при неточно изпълнение на договора за кредит, са негови съществени елементи, които имат значение за вземането на търговско решение.

Съгласно § 1, т. 1 от ДР на ЗПК „общ разход по кредита за потребителя“ са всички разходи по

други видове разход, пряко свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати, включително разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит, и по-специално застрахователните премии в случаите, когато сключването на договора за услуга е задължително условие за получаване на кредита, или в случаите, когато предоставянето на кредита е в резултат на прилагането на търговски клаузи и условия. В този смисъл, макар таксата да е предвидена като лихва за забава, която се начислява при забавено изпълнение в съответствие с Тарифата за такси и комисиони на дружеството, има характер на предварително очертана, определяема в падежните вноски сума, за която не е установено да е разяснена на потребителя и не може да прецени действителния размер на задължението си, сравнявайки всички пазарни предложения. Поради това, включването на предвиденото задължение за такса представляваща лихва и публикуването на невярна информация, отправеното посредством интернет страницата търговско съобщение е в състояние допълнително да мотивира кредитополучателя за вземането на търговско решение, което не би взел, без използването на заблуждаващата нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предложение I-во от ЗЗП. Процесната информация относно дължимата такса/лихва за забава би имала значение за размера на съответната месечна вноска, респективно на крайната сума, която потребителят трябва да върне. За потребителя/кредитополучателя заплащането на различна цена, за която му се предлага услугата, е предпоставка за промяна в икономическото му поведение, доколкото водещо при вземането на решение дали да сключи договор за заем е именно информацията за размера на подлежащите на връщане суми по кредита. С така формулираното рекламно послание се прелятства възможността на кредитополучателите да вземат своите решения при пълно знание на фактите и условията на поетото задължение. В конкретния случай, не без значение е характера на предложението за сключване на договор за потребителски кредит, както и кръга от адресатите на офертата, които и сравнително наблюдателни, могат да бъдат подведени и да вземат търговско решение, което не биха взели без използването на тази търговска практика.

С оглед на това обжалваното съдебно решение следва да се остави в сила, а на ответната страна да се присъди претендираното юрисконсултско възнаграждение, което се определя в размер на 100 лв.

Като има предвид изложените мотиви, Върховният административен съд, Седмо отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 6389 от 27.10.2023 г. по адм.д. № 4590/2023 г. по описа на Административен съд София- град.

Осъжда "ЮтеКредит България" ЕООД да заплати на Комисията за защита на потребителите разноски по делото в размер на 100 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

Вярно с оригинала,

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ ПАВЛИНА НАЙДЕНОВА

секретар:

ЧЛЕНОВЕ: /п/ СТАНИМИР ХРИСТОВ

/п/ ПОЛИНА БОГДАНОВА